

MIERCURI
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNULE.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

OSOIU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a cestiușilor averilor Statului, scandal, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministerului N. Crezulescu; mai adăgind că cine dă uă moșia a Statului poate da totul.

PREȘEDINTELE

Curții Apelative Crimale.
D-lui C. A. Rosetti directorul foiei Românu.

Domnule.

Sunteți invitat ca la 9 Septembrie viitor să vă prezentați la Curte, spre infițisare în privința articolelor publicate în diariul „Românu” intitulat: Monitorul Ostei și Românu” subscrise de d-văstră.

Președinte A. Florescu.

1863, August 26, No. 4314.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 27 Augustu.
8 Răciuine.

Anunțărăm în capul foiei dia Procesului. Acum se facem cunoscut că la acea curte, unde sunțu judecători trei din cei mai ageri și mai pe facie declarăți inimici politici ai nostru, adică dd. Florescu, Telescu și S. Voinescu, era judecători și d-nu Radu Rosetti care nu ne este, nici amicu, nici inimicu politicu. Ni se spune că d-nu Radu Rosetti nu mai este judecătoru la acea curte, din cauza cea renomată: „Săbăda sănătate.” Săbăda și se înțelegă lumea.

Unu uetă de reclamări, de plangeri, de protestări, se rădică neconvenit din România de peste Milcovu, și guvernul nu voiesce se-l audă, nu voiesce se curme acelo nedreptăți cari sărăcescu pe individu și ucidu naționa, caci ucidu unirea.

Arătarăm adesea căteva din nedreptățile și jafurile ce se facu, în totă România, și nici uă indreptare. Ba anca cei cari reclamă suntu ei inchisi în temniță tilorilor, cumu domnul Drăgici de la Vaslui, d. Niculescu de la Muscelu etc. Peste puține dile vomu publica căteva din acele mari abusuri ce se facu în România de peste Milcov, și vomu trata în articoli speciali, politica de desunire, de peire, ce, prin scință sau nescință s'a urmatu mai de toate guvernele și se urmăza mai special de acesta. Pentru astă-dă ne mărginim în aceste linie spre a atrage, pentru cea după urmă dată, atenționea guvernului asupra acestei grave cestiuni.

Adesea și de multu explicăramu cititorilor nostri schimbările cele mari, cele uriașe amu putea dice, ce pote aduce în totă Europa schimbarea constituțională federativă a Germaniei. Arătarăm cumu o se vie indată pe tapetă, acelui putericu și plinu de prafu de pusca și de proiectele, cuvintu, care se numesce, ecilibrul europeanu, și cumu Francia, și Italia se ntelege, ca vechea așa se unescă și se céră regulări noui și pote si compensări. Ecă acumu scirea cea însemnată ce ne dă diariul L'Europe. Elu anunță că cabinetele Tuileriilor și adresați reprezentanților sei diplomatici la curțile straine uă depesă circulară, prin care le face observări asupra stipulațiunii articoului 8 alu actului de reformă ca vatamatoru intereselor Francei. Asemenea observări a adresau și cabinetele Torinului reprezentanților sei printră depesă circulară de la 25 Augustu în privința intereselor Italiei.

S'acumu se și aducă aminte Româniș de cele se publicărăm ueri în acesta privință și apoi se citescă cele ce publicărăm aoi indată dupe diariile guvernamentale, La Patrie și la France. Se se uite apoi la stări năstră din intru, la calea de scădere și de peire pe care mergem d'atârea anu, și atunci fiu care va înțelege lămurită că de nu ne vomu descepta de sicură ne apropiam de ora în care vomu adormi pentru totu déuna. Cuvintele suntu de prisosu, cându faptele din intru și din afară suntu atât de mari și atât de nvederale. Suntu anu de cându le predecem, suntu anu de cându dicem, și camerilor și guvernului, reformă rurală pentru ca sătianul se devie patriotu, se aibă ce apera cu viață lui; reformă electorale, pentru ca tōte clasele să fiu d'o potrivă reprezentate, se dea tōte ideia loru, lumina loru și puterea loru, Adunării în care se organizează și se reconstituie societatea româna. Instrucțiune publică, caci numai luminindu-se uă națione pote fi; justiție și libertate, caci numai astu-feliu se reală demnitatea omului, și uă națione fără demnitate va fi în veci subjugată; armare, caci numai astu-feliu uă națione „va pote se aibă dreptate”; alianță cu poporele și cu puterile amice, caci numai prin aliancie, prin unire se face putere. Suntu anu de cându le dicem și le demonstrăm tōte acestea și cei cari au pututu ne a lovitu toti în locu d'a ne asculta. Ne amu urmatu insă calea, dicandu tutulor: „lovesce daru ascultă” și dicandu naționi necontentu că pentru noi tōte aceste suntu ni simple organizări, im bunătățiri, ci cestiuni de viață; suntu „a fi sau a nu mai fi”. Le repetim din nou. „A fi sau a nu mai fi” aci este cestiunea, și cestiunea va fi deslegată precumu vomu voi; „precumu ne vomu ascerne ne vomu culca.”

C. A. R.

Reproducem după *Les Débats* următoarele sciri.

„Se citesc in *La Patrie*:

„Primim de la St. Petersburg corespondințe particularie cari lasă a se presimti că evenimente, multu mai însemnată de cătu acele cari vi s'au anunțat prin telegrafu, s'ar pregăti în regiunile guvernamentali, s'ar fi destinate se modifice într'unu chipu pote completu și cu totul neasteptău situaționea creată de afacerile Poloniei.

„Scomotul se respăndise, la data coresponțelor noastre, despre sorașa fiitoră a marelui duce Constantinu la reședința de vîră a împăratului, și imprenă cu acestu scomotu, acela că s'ar fi trămisu ambasadorului Rusiei la Parisu instrucțiuni noue cu scopul de a pregăti guvernul frances pentru oțările ulterioare ale cabinetului de St. Petersburg.

„Ne aducem aminte că unele de peșie au vorbitu despre unu consiliu straordinariu care trebuia se se adune supțu președinția împăratului, și în care avea se se desbatu unu proiectu de responsu la Notele celor trei puteri și uă lucrare pregătitoriă despre uă nouă Constituțione pentru imperiu și pentru provinciile poloneze. După correspodințele noastre, unu proiectu special ar privi regatul Poloniei, carele ar fi pusu în condiționi esenționali, mergindu mai departe de reclamările formulate de cele trei puteri intervinții.

Vomu adauge că se cunoștea la St. Petersburgu presința la tabăra de la Ghâious a principelui de Hohenzollern Sigwa-

ringen. Fără se s'affirme căru fi în sărcinat c'u misiune de suveranul său lingă împăratul Napoleon III, se privia în cercurile politice urmarea vechiul ministru prusianu ca semnul unor incercări de apropiare între Paris și St. Petersburg, făcute de regele Guillaume I, și se credea că curtea de Berlin are uă prea mare influență asupra otărilor împăratului Alessandru.”

La Patrie adaugă:

„Nu publicăm sciri de la St. Petersburg de mai susu fară ore care rezervă. Daru nu suntem departe de a găsi confirmarea loru în căleoria la Paris a principelui Hohenzollern, în audițiile de curindu date d. de Budberg, și în fine în întărirea ce sufere tipărire in Monitoru a testului celei din urmă note francese și a memoriul ce l'u insocia.”

Se citesc in *La France*:

„Primim de la Moscova, 22 Augustu, informări forte interesanți asupra proiectului de Constituțione ce trebuie, se dice, a se desbatu în consiliile împăratului și care aru veni din inițiativa acestui principe.

„După acestu proiectu, guvernul Rusiei ar deveni constituțional și ar coprinde doue Camere, dintre cari una, Senatul, s'ar compune de 300 de membri numiți po vîlă și cealaltă ar coprinde 450 membri numiți prin alegeră după condiționi specificate.

„Afară de reprezentarea centrale, provinciile aru primi constituționi speciali, astu-feliu regatul Pojonițiar avea uă dietă in Warszavva, și uă stare interioară cu desevărsire autonomă, și anca va trămite deputați la camera reprezentanților: asemenea se va face și eu Finlanda și cele-lalte mari provincie ale imperiului.

„Acestu proiectu este combatutu de partita curții care, dacă ar fi priimutu, ar vedea impăcatu-se însemnatatea sa; asemenea intimpină și petiționea orașului Moscova care ar voi se deviă scaunul împăratului rusu constituțional, lăsându curtea se reside la St. Petersburg.”

Citim in *La France* de la 2 Septembrie:

„Priimim de la Moscova, cu data de 23 Augustu, noi informări asupra proiectului de constituțione pentru împăratul rusu.

Dupe acestu proiectu, pările împăratului care se voru bucura de constituționi speciali, voru fi în numeru de noă, adică:

Mare ducatul de Finlandia, a cărui adunare specială va fi la Helsingfors;

Rusia Baltică, comprinându guvernul de St. Petersburg, propriu disu Estonia, Livonia și Curlandia, a cărui adunare provincială se va intruni chiar la St. Petersburg;

Rusia cea mare, a cărui adunare provincială va fi la Moscova;

Rusia cea mică, avându adunarea sa provincială la Kiew;

Rusia meridională, avându adunarea sa provincială la Odesa;

Rusia occidentală, a cărui adunare provincială va fi la Wilna;

Regatul Poloniei, avându uă dieță care se va intruni la Warszawa;

Rusia orientală, a cărui adunare provincială va fi la Kazan;

In fine Siberia și provinciile ală-

turăie, a cărui dietă provincială se va intruni la Irkutsk.

Cătu despre provinciile regiunii caucasiane și despre Rusia americană, ele voru fi organizate pe urmă.

Instituționiile particularie Poloniei voru fi, se dice, forte intinse. Dacă Poloniile voru refusa d'a trămite deputați la camera reprezentanților împăratului, se va respecta voința loru, și guvernul speciale alu Polonie va funcționa suptu singura direcțione a dietei Warszawei, in facia căria locotenintele împăratului va indeplini misiunea constituționale de capu alu puterii executive:

Citim in *Independința Romândă*.

D-nul generalu Florescu, șefu alu statului majoru, ministru alu răsboiului, major generalu, fostu adjointul alu generalilor Luders și Danenberg, priimutu în armată cu unu decretu alu cai-macamei Cantacuzin, prin care se declară, că acea priimire este ilegală, exceptiională și numai din ordinul eselenției sale generalului Luders; d. generalu Florescu, acelui care a comis CRIMA de a trămite soldați români la măcelu, fără arme de precisiune, fără destule cartușe, fără capsule potrivite pe puci; d-nul generalu Florescu, care a ruinat budgetele ostrei prin furnamente de chepiuri, țărăuși drapelul căruil a jurat, datoria sa militară, disciplina, sabia, și onorea epoletului său; afara de aci credințele sale politice, elu le inchide in inima și in sufletul său și numai singurul confesorul său le pote sci; și cătu pentru noi, cundoscem oficeri onorabili, demni, bravi, nobili de simțimânte și de cugetări, oameni de inimă, cării suntu credințioșii datoriei loru, cării iși facu serviciul fără observațione, cării suntu supuși ordinilor militari, dar cării in cugetul loru nu mpărtășesc ideele d-lui major generalu, nu aprobu faptele sale, și nu suntu apostoli credințierilor guvernului actualu.

DICTATURA.

Tiranii nu i de temutu de cătu atunci cându înăbusesc răjuinea in față.... Acestă momentu trece, tōte silințele suntu în desertu; luptăi inclestă, adeverul strebate in tōte spiritele: opinionea se dispare de putere; și puterea respinsă de către opinione, sămână acelor corpori lovite de fulgeru, pe care contactul aerului le reduce in pulbere...

28 AUGUSTU 1863.

ANULU VII.

LUMINÉZĂ-TE
SI VEI FI.

Abonarea pentru districtu pe anu. 152 lei

Sese lune . . . . . 76 —

Trei lune . . . . . 38 —

Abonamentele incepăla 1 si 16 ale fiecărui lune
Ele se facu in districte la corespondințe diariului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțile postale și la agenție de abonare, pe trimestru 10 florini argintă valută austriacă.

Unu istoriografu străinu dise că români au mania dese schimbări a Domnilor. Nu este locul aci a demonstra păñă intru cătu acăstă disă este unu adeveru său unu paradoxu, daru cea-a ce scimă și putem proba, este că guvernele năstre au mania schimbării regimelor. Astu-feliu, abia scăpați de ortodoxul Regulamentu, abia intrați suptu sisteme constituționale, și écă guvernul nostru, credindu că lucrurile mergă greu constituționale, și că mai bine aru merge suptu

dictatură. O mână de feru! Ne trebuie o mână de feru! Așa și se repetă și se repetă pe la mai multe respiniție, pe la mai multe urechii. Așa darău amărătiașii și u regimile constituționale. Amărătiașii naționali totă libertățile și garanțiile de prosperitate și sănătate și morală. Am să facă poduri, căi ferate, canăluri, scăle, instituții de învățământ, am să armăzgăzesc, am să dezvoltă acătuia partea din pămințul sătmăresc, cotropită de călugări greci, am să îmbunătățesc sorteia terenului; am să largesc în sine legea electorale. Am să gustă totă bunurile și reale și nu vea mai rămasă de gustător de cătu dictatura. „Hai să vedem și pe dânsa!“ Mare este mână curioșă și fierbinte. Ce ne pasă? dictației se simu eu ori ce preciu! și apoi de este dictație oportunită de este ca vă plantă ceva și să vă excludă în pămințul nostru sămână, care suptă legile iei, regulile iei, istoria iei, consecințele iei, acestea nu te privesc! Si darău să dicăm toti din totu susținutu nostru, să dicăm: dictatură în susu, dictatură în josu; dictatură la deșu dictatură la vale. Se dică mereu; dică omenești guvernul să pătrăzește voru îndoprindere românilor de vreba, și apoi nu vă surprinde niciun faptă; ei bându-vă vechi și se va face că așa a fostu de cându lumea.

Dară lucru disensată! cătă fu lucrul
în stare de simplă vorbă, lumea îi
dedu importanță, cuvîntă unui se dice.
Cum vine în preluarea, aceași lume, în
locul de la vîrstă că asia trebuie se fie,
o luce forte și seriosă. Tribuna și pre-
sa, acești zevoză ai libertăților pu-
blice, bătuță alarme și ecă națiunea
deșteptată asupra pericolului ce o ame-
nintă, deșteptă la postul său, astept-
ându desnodămintul acestei comedie,
desnodămintu ce nu poate întări, supt
înțeleptul său, abidani și născutilo

18 septembrie marelui spectacol, ce, ori după care începătare, teră românilor pare că este menită a da Evropel cată de curiadă, cerință învoiește publicului cititor săpre a'lu ocupat cu cestul subiectul însemnatu, eacă, de și avem ua umbra de regimă constituțională, dară suntemă în plină dictatură.

Domine! cându și-ară mai arunca
uă daia Imperației Europei ochii lor
spre pactul ce ar sub-scris în ziua
de $\frac{7}{1}$, August 1858, cându eră vră
se scie, măcar până curiositatea loru
particulară, rădele acestui pactu, de că
că trebui să li umile risul și se dică
împreună cu Vîtrica din vrăjitoria d-lui

**Gădăi bărbatuță și slătă
Vine dracul și neaduță,
Drege măntorice, să
Nu și ce face,**

„Căci nu sănătău cu-alii loră lată.“
Să nădeveră, slută tată a mai
avută convențiunea, ce e dreptă sau e
îpăcată; dară și copii ce a făcută, nu
sunăto mai puină urăști. Însă se nu
no lăsăm să frivolită și se începem să
treba ceva mare cea seriosă.

Celui pucinu, dacă guvernul ar fi lăsat de francu în cătu se ne spuiă prietruă: mieș notă, print'uni mieu comunicatū aruncatū într'unu colțu alău. Monitorul oficiale. Dă regimene dictoriale, vrea se dică totu ce este asolnici, fără controlu, fără ștare, putere, autoritate împotriva omu ce pune în mână și în gâtul omului său.

e a totu puternică în împrejurări de-
sive ale unei revoluții și se soco-
ște mai pre susă de legile stator-
nicite; despreuindu, în guvernul re-
prezentativ, a consulta corporile care
după litera constituției, au dreptul
concege la exercițiul suveranității!
Celu pucinu, dacă guvernul nostru ar
fi în acele-ași împregiurări, avanta-
gie și simțiri în care fu Napoleone I,
cându se proclamă de dictatore în 18
Iunie! Si totuși ce tristu sfârșitul
avu acesta dictatură la Sânta Elena!
Celu pucinu Napoleon dise, și dovedi
pentru unu moment că elu nu putea
parveni a da pacea lumii de cătu prin
dictatura perpetuă, închișându abisul
revoluționisloru. Daru sincere vorbindu,
marele imperatore a cădutu pentru că
se căborise de pe piedestalele pe ca-
re l'u suise suflarea puternică a vo-
tului populariu; pentru că guvernul
lui, a abjuratul moderatiunea și justi-
ția, și dupe dise unu autore franceză,
inundă cu sângie, dece ană întregi,
spațiul ce desparte Lisboa de Mosc-
va, Hamburgu de Neapole, după ce
Francia susținu dece ani, luptele cele
măb crîncene, contra regiloru coalisați
asupra-i, pentru că voia să-și dè unu
guvern liberu, basatu pe nemuritorile
principie din 1789, pe drepturile o-
mului.

Mulți, sărăci mulți, mai târziu jumeau
dice, că s'așdusă timpurișteia în cari
unu despotu, unu tiranu, unu mo-
narcu, fiă cătu de generosu, se declare
că face totu pentru poporu și nu prin
poporu, ci prin sine. Mulțamită lui
Domneșteu, guvernul reprezentativu,
pe care, de bine, de reu, scimă că-lu
avemă, este admisiunea poporului la
participarea trebilor publice. Prin elu
trebuie se se facă cea-a ce se face
pentru densul. Funcțiunile autorita-
tii publice, suntu cunoscute și definite
prin convențiune. Nică unu casu de
forță maioră nu esiste. N'avemă ne-
voia momentană de dictatură, fiă fo-
losele iei ori care.

Cândă guvernele, dice unu autoriu, alu căruि nume ne scăpă din minte astă dată, înfăcişeză poporeloru imbu-netări arbitrarie, poporele datorescu abile respunde cerinđule înbunetării constituđionali. Fără constituđuni, po-porele u'ar aveă nici uă garanđia că legile ar fi observate. În constituđuni, în pedepsile ce pronunđia ele, în drepturile ce asicuréză cetăđuiiloru și mai cu deosebire, în publicitatea ce dato-rescă ele u consfânti, se află forđia tre-buinciosă pentru a sili puterea la res-

pectarea legilor. Când lipsesc constiuijinea, nu numai că puterea occroiaza legile ce vrea, dară le și obseră cumă vrea; cu alte cuvinte, le urmăză cândă îi vine, și le calcă cândă îi vine. Atunci și legile cele bune, și cele rele, devinu uă armă în măna guvernului, biciul guvernășilor pe care-i tortură feră a-i apera; căreia desbracă de dreptul resistinței feră a le procura bine facerile protecțiunii.

Spanje guvernului nostru cău vre
d'aceste, elă una scie una face. Dic-
tatura este în găndul său, și spre
dictatură suntu îndreptate totuș faptele
sale. Veșindru-lu lucrându astfelu fă-
cișu și ascunsu, ai socoli, de n'ăi sci-
că în mare casu de forția maiore nu
aflamă, și că altă mintuire a perit
dupe facia pământului.

Vom vedca!

Pentru prima óră, dictatura s'a vedută la romani. Romanii, pare c'au împrumutat-o de la Albani sau Latinii. Nu se poate spune cu certitudine că e o perioadă numărătoare în istoria romanei. Confu-
siunea domnește în vre uă doue sute de ani ai istoriei romane. Unii din scriitori mergă pînă și nu scie numele înteiului dictatore. Unii pună nu-
mirea lui pe la anul R. 258, alții
pe la 496.

Totuși unu punctu de purcedere se poate afla în luptele dintre patrici și plebei, în desfrînările regilor, în barbară tratare a datornicilor, a căroră viață și libertate, legea o da amănătă creditorei. Dacă datornicul nu plătea la termen, elu era adju-dicat, ca sclavu creditorei seui, care putea să impună ori ce munci; se lăsă închidă și se lăsă văndă peste Tibru. Uările revoluțiune era neînlăturabile: Ma-șanteiul plebea ceru, pe calea păcii și a linisclii, desființarea datorielor! Apoi a refusat să merge contra Latinilor! Situația păru senatului pre critică pentru a căta se liniseescă turburările prin mijloace legali. Elu creă dicta-tura, magistratura fără apel, și a cărui putere, era și mai nemărginită de cătușu aceea a regilor. Alesu, după invitarea Senetului, de către unul din

Consalii, și dintre consulari, dictatorele numită *magister populi* sau *quod consule diceretur*, sau a *dictando quo multa dictaret*, se încunjura de 24 licitorii cu toate atribuțiile lor. Era numită pentru săse luni; de asemenea locotenintele seu, *magister equitum*. În ordinariu, această alegere se făcea după ce se consulta auguri, întâcere și liniscea cea mai profundă a nopții. Cătă despre dictatore, elu avea dreptul să dispune de viață și moarte cetățenilor; era cându era vorba dispune de veniturile publice, să trebuia ordinea poporului și consimțământului senatului. La numirea dictatorului, toți cei laici magistrați, afara de tribunii poporului, încetau de funcționare. Numai consiliul continua să lucre, însă suptă ordinile dictatorului, și fără nici unu semn de autoritate în prezența sa. Adese dictatorele abdică și mai înainte de

terminul de şese luni și chiară după terminarea trebei ce provocase alegerea sa. În timpul priimilitiv, nici unul nu păstra unu timp îndelungat astă înfricoșată putere. Astăzi Cincinat nu a cerută dictatura decât 15 zile, Q. Serviliu optă zile.

Friul ū celu mai puternicu alu a
busuriloru autoritatii dictatoriali, er
dreptul ū ce avea fiu-care cetățianu d
a cere socotelă acestui magistrat
de indată ce intra în viața privată.
Este de luată minte că Români n
veau recursu la acesta magistratură
de cătu în timpii priimilitiv ai repu
blicei, atunci cându instituțiunile finan
țiale, avéu nevoie de unu sprijin
extra-legale, și, mai presusu de tot,
în timpu de resbelu, atunci cerea u
otărîre grabnică și ne împedicată sp
măntuirea patriei. A trecutu mul
timpu pînă c dictatura începu a a
necuvîntele ieș. Patru sute de a
s'aū strcurat ū fără ca nici unu di
tator se refuse a da, socotelă de ac
ministrarea sa, sau se voiască a pr
fita de victoriele sale și admirarea co
să se olocă înq răzădile unu ni

cetătenilor săi pentru a prelungi puterea peste termenul legal. În epoca lui Sylla trecuse 120 ani de când nu se alesese dictator. Scim cum să puse măna acestui patrician pe cră cu eficacitate, fu silită de a trece peste puterile sale, în cătupe urmă i să cerută socoteală despre săngele vărsat în contra legilor, cea ce nu s-ar fi cerut unui dictator.

putere și cum să își dedu singură dictatura perpetuă, de care se setură înse forte curindă. Dar exemplul este dat, reul săcătă. Cesar îl urmă și de la dictatură trecu la imperiu. Abusul perdu republica. „Formele guvernului în ele înseși, dice I. de Muler¹ nu suntu nici bune, nici rele; ele devinu și una și alta, prin omenei și diferență prin mai multă sau mai puină prin tendință ce să a se altera.“

Totuș lucrul, totă instituțiunea, are, în lumea acesta, filosofia ei. De ce suim pînă la filosofia dictaturei la români, etă ce găsim. „Neflexibilitatea legilor cări le împiedeca a se mlădia după evenimente, pote se le facă și nu fi îndestulatore și chiaru periculose în unele casuri, causindu perderea Statului. Ordinea și lentarea formelor ceru unu spațiu de timp pe care împrejurările le refusă căte uă dată. Se potu însăși mie de casuri pe sare legiuitorilu nu le-a prevedutu nici de cumu, și este uă prevedere pră necesariă simțilu că nu se pote totul prevede. Așa daru nu trebuie se voim a întări instituțiunile politice pînă la acea-a de ași lepeda puterea suspendării efectului loru. Daru numai celu mai mare pericol pote precumpăni interesul impucinării ordinii publice; și nimîn nu trebuie se poprescă puterea oea săntă a legilor, de catu candu este vorba despre mintuirea patriei. Pentru aceste cuvinte cîndu la Români, pericolul era astfelu incătu, funcționarea legilor era uă pedecă a garanției publice, se numia unu capu supremu, care făcea se lacă tôte legile și suspenda pentru unu momentu autoritatea suverană. Într'unu asemenea casu, voînța generale nu era îndouiosă, Este vederat că, intîia intențione a populu era ca patria se nu peară. Deçi, suspendarea autorităii legislative, n'o dărapăna: magistratul ce o făcea se tacă, n'o pote face a vorbi: elu uă domina fără a putea s'o reprezintă. Elu putea se

Este mai pre susu de ori ce îndoială ca în împrejurări grele, tolă ceteșeanul, totuș magistratul este dator a espune și dilele sale pentru patria sa. Daru ore spre acesta este trebuință de dictatură? Este trebuință de suspensiunea legilor? Mai cu deosebirea în guvernele represitative, recurgerea la unu așa mișcălocu disperat, nu-i de trebuință de cătu în acele împrejurări de forția maioră, în care se afla Italia, la 1859, cu resbelul unităii sale. „Si cine,“ dise comitele Cavour în ședința din 23 Aprilie 1859, camerilor italiene, cîndu depline puteri pentru rege, — „si cine „ar pute fi mai bună păstratoru alu „libertătiloru noastre? Cine pote fi mai „vrednicu de acesta doavadă de incre „dereea națiunii? Elu, alu căru nume, „de dece ani de cîndu domneste, în „semnădă lealitate și onore; elu care „în totu déuna a ținutu susu și ne „clintită stindăriul tricoloru italianu; „elu care în acestu minutu chiaru se „pregăteste a se lupta pentru libertate „și independență.“ Camera primește covintele șanteiului ministru alu regelui galantuomu, cî aplaude frenetice. Dictatura este proclamată. Resbelul este declarat. Compania scurtă și strelică. Magenta și Solferino resbună pe Novara. Vittorio Emanuele se espune cu nepăsare tutulor pericilor resbelului. Piemontele celu micu, devine sufletul patriei cei mari. Italia este măntuită. Din șese milioane de italieni liberi, numerul se suiă la două-deci și două.

Români să fostă înțelesă forte bine că usulă acestui mislocu straordioară, cerea mari precauțiuni. Ei să fostă dată scurtimii timpului uă mare importanță. Ficsarea lui la şese luni, sau și mai puțină, era pétro angulară a întregiei sisteme. Si poate tcmăi pentru acea-a dictoriai nu cutesau și pre-

Ecă împrejurările și scopurile în care și pentru care se dă dicturile. Dařu pentru a le da, se cere a avea în capulă națiunii unu rege cu creditul și lealitatea straordină a lui Vittorio Emanuele; în capulă guvernului unu geniu ca alu lui Cavour și mai cu seamă la porțile țerei doue sute mii de dusmani.

lungi puterea, pentru că termenul său era preșteaptă scurtă; astăfăt de scută în cădătă remănea dictatorelui timpul să a prevedă la trebuință ce făcuse se-lu alărgă. N'avea cându găndi la alte proiecte. Dacă termenul său ar fi fostă mai lungă, la mulți le-ar fi abătută alături prelungi și mai multă, precumă făcură Decemvirii cu termenul de unu anu. Către finele republiei, romaniile deveniseră forte avari în conferarea dictaturei, cu atâtă mai avari, cu cădătă anterioară fuseseră mai galantuomă în dărboasă. J. J. Rousseau le face uă crimă de aice și găseste că în locul cărora este demnității, Senatul său silită să lăsa totă puterea în măna consulilor, de unde urmă că Cicerone, pentru a lăuda Tocmai pentru acea-a, în regimul constituțional trebuie să face o întrebătură de unu atare spediinte desperată cătă se poate mai rară. Această dovedește escenția regimului de care vorbim. Cu combinarea sea, ce nu este de cădătă o compunere de regalitate, de aristocrație și democrație, cu acăstă fericită combinație, dicemă, uă naționale organizată, nu-i redusă mai niciodată a avea recursă la insurecție, pentru a-și recucerii libertatea, și nici uă dată a arunca unu velu asupra libertății pentru a lua puterea. „Este de ajunsă ca opinionea publică cu tările pronunțiată, dice legislatorul Macarel, să restoraneze pre ministrul și se silescă preșinelor loră a urma uă sistemei care se scape Statul din criza în care

ROMANIA DE PESTE CARPATI.

Brașovă, 1 Septembrie. Eri a fostu alegerea deputatului la Brendorf, districtul Brașovului. A fostu alesu domnul secretar al curții d. Pleker.

Sibiu, 31 August. In sedința dietei de astăzi s'a adoptat, după desbatere de trei ore, titlul celei d'antei propunerii regesci, după tezutul proiectului guvernului, cu singura modificare că în locu de cuvintul românsch s'a pusă cuvintul romanisch (adică în locu de română, roman).

Sibiu, 1 Septembrie. In sedința dietei de astăzi s'a continuat desbaterea specială asupra proiectului de lege, atingătorii de egalitatea drepturilor națiunii române și a confesiunilor sale. Paragraful săntii al proponerii comisiunii a fostu priimut fără nici u schimbare.

DIETA TRANSILVANIEI.

Cuvântarea d. Franc. de Transchenfels la reportarea despre lucrările comisiunii pentru prima proposiție regia seu în particulararea națiunii române in sedința din 26 August 1863.

Inalta casă! Progresul geniului omenescu po calo desvoltării sale spirituale și morale se caracterizează pe sine și în apariția nedisputabilă, cum că deosebirea castelor celor ănguste la inimă, cum că poziția eșalonării, protegând prin privilegia, — care ținută pe omeni despărțită și deosebită de frații lor (Menschenbruder) totu omeni națiunii de conaționile lor — dispăr dinaintea propunerii spiritului tempului modern din ce în ce mai tare și se derină.

Îmi icu voiă a numi apariția unei acum pomenita unu semnături progresului generalu, moralu și intelectualu alu genului omenescu, pentru că numai pote cădea cu indoielă, cum că aceea e numai unu rezultat alu conștiinței de sine, care ne'ncetătă se totu mai propaga și se generalizează, conștiința demnităței, care se află în anima omului ca omu, și a generalei îndreptării omenesci, care rezultă dintr-o insă: conștiința chiară de căstă demnită și de îndreptățirea curgătoare dintr-o insă preste totu cea d'antă și cea mai necesară recerintă spre nobilitarea omului, și a națiunilor și popoarelor ce constă din omeni, numai căstă conștiință pote spări individualu și națiuni întregi de o direcție, care pe nobilitatea căstă a geniușu omenescu, dăruită de Dumnezeu, o degradă și intină; numai căstă conștiință ne dă, o garanție sicură de a observa eternele legi ale moralei.

Inalta casă! Problema, cu care se ne începemă eșașii legislatori, în Transilvania, deșteptă în mine fără voia reflecției susu arătate. Noi se dăm națiune române în Ardealu o patrie, în care ea pina acumă erau numai tolerată, noi se dăm ambelor loru confesiuni o patrie cu deplina îndreptățire indigenă (Heimatsberechtigung) d'inte care una nu era recunoscută în autonomia sa, eșaș cea-laltă era numai suferință.

Făcându noi căstă, dăm cea mai luminată dovdă, cum că noi demnitatea, care in genere țice în națiuni, cum că noi căstă demnitate amu recunoșcută.

Făcindu noi căstă, vomu esecuță numai unu actu de dreptate.

Au trecutu de 232 ani, de când națiunile: ungără, secuia și sasă s'a întrunită in patria noastră, pentru că se și garantezo prin unu jurămăntu serbătorescu cele mai sănte drepturi ale omenilor și națiunilor, ad. libertatea credinței, susținerea constituuiilor loru și a securităței de proprietate.

Suntu 232 ani, de cându unia națiună in anul 1630 intre unguri, secui și sasi a intrat in viață.

Inalta casă! Națiunea românilor incă și astăzi e eschisă din legătura acesta frâescă! Cu tôte, ca filii aceleiași pôrtă d'Impreună cu noi cu lealitate tôte sarcinele, tôte suferințele patriei acesteia! — Cu tôte, că pacine pete de pămîntu potu se mai său in Ardealu, pe care ei nu le-a udatu cu sudorea loru și cu celu mai bunu sănge alu ănimă loru.

După părere mea e numai unu actu alu dreptăței, după ce a cădutu sistema feudală, care pina in anul 1848 sta pedică in drumu, la primi acumă națiuna română și confesiunile ei in acelașă legătură frâescă.

După părere mea e numai unu actu alu dreptăței, — dacă noi națiunei române, — dacă noi religiunii gr.-c. ca atare, și acel gr.-or. în patria noastră le dăm cea mai deplină egală îndreptățire cu cete-lalte mașuni și religiuni ale Transilvaniei, pe care li cuprindea legătura unică patriotică.

Credă, că vorbesc numai in intenția și spiritul tutoru acclora, cari se ţin de națiunile și religiunile foste pina acumă legalu deplină îndreptăție, dacă că intențindu drepta frâescă fraților români, le dău incredințarea in numele acclora: cum că noi din ănumă li bine-cuvântăm in legătura nostră frâescă, și că ne ţinem de cea mai sănătă a noastră obligamintu a lăsă pe vizitoru in totu respectulu dreptu, nu numai spre a face bună nedreptul tempurilor trecute, ci și pentru că noi singuri prin acesta vomu intemeia concordia cea atâtă de urgentă neceasă in patria noastră și amarea frâescă intre națiuni, și pentru că folosirea și fericirea iubitei noastre patrie o vomu înainta așa mai cu securitate.

(După căstă citesc raportul comisiunii despre legea egalei îndreptățiri in sedința XVII.)

(Gaz. Transilvani)

Minnich, 2 Septembrie. Înălțimea sa imperială archiduca Sofia a trecutu astăzi dimineață prin Minnich in călătoria sa la Carlsruhe și Baden — Baden, unde va avea uă fatinice cu regina Prusiei.

— Frankfurt, 2 Septembrie. Maiestatea sa imperatul va avea măne la întorcerea sa la Viena uă întinire cu regina Engleză la Coburg.

— Frankfurt, 1 Septembrie. Sera. Articlii 1, 6, 8, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 24, 26, 27 28 și 36 ai proiectului de reformă s'a supusă unei desbateri speciale, cel lalții au fostu priimut en bloc in sedința trecută. Articliul 3 a fostu modificat șescial, adoptându-se unu directoru de 6 voturi și anume unu votu Austria, unul Prussia, unul Bavaria ualul cele-lalte trei rigaturi in rindu anualu, (adică pe totu anul unu altu rigatul) sau dupe uă invocătă intre sinele; unu votu Baden, ambele Hessii, Lucesemburgul, Holsteinul, Bruswigul, ambele Mecklenburg și Naussan; unu votu cele latte Staturi. In căstă de egalitate a voturilor, decide numerul poporaționiunii Staturilor reprezentate prin voturi.

Art. 8. Pentru ori ce declarare de resbelu trebuesc două treimi a voturilor consiliului federativ, șesciala și in casu d'unu atacu alu unui teritoriu negermanu, suptu domnirea unui din membrii confederatiunii, (cumă Venetia, Polonia ce este suptu Austria și Prussia.)

Art. 9. S'a modificat astă-felu, că in casu de turburări articlii 25 pina 28 ai actului de închiarare de la Viețea se să obligatoriu pentru directori.

Art. 11. Pentru proiecte de lege atingătorie de prefacerea constituuiilor sau de cestiu cari pina acumă erau de competență legislativă Staturilor in parte, se cere unanimitatea voturilor.

Art. 14. Dacă nu se poate înțelege asupra budgetului confederatiunii cu adunarea delegaților, remane in putere pînă la înțelegere budgetul perioadi trecute.

Art. 16. Immulțesce numerul delegaților la 302.

Art. 20. Propusa majoritate de patru cincimă pentru unele casuri a fostu modificată într'uă majoritate de trei patrei.

Art. 28. Plangerile cari la 1 Ianuarie 1863 au fostu resolvate printr'uă decisiune confederativă sau prin legislația țerei, nu potu fi înaintate la judecătoria confederativă. Constituții există legalmente ascemene nu potu fi atacate acolo.

După ce s'a supusă in sedința finală de astă-dăi protocolul conferinții, s'a luat diua bună suverană și reprezentanții orașelor libere de la Maiestatea sa împaratul.

La închiderea conferințelor, împăratul Austriei a pronunciatu următoarele cuvinte: „Am terminat delibările noastre și înălții mei coaliții voru permiso a le adresa căteva cuvinte scurte de diua bună. In deo-ședințe ne amu învoită asupra unu șiru lungu, de cele mai disicide și mai complicate cestiu. Unu interesu particulaři n'a popritu in nici unu singură casu, in cercul nostru, înțelegerea finală. S'a dovedită din partea noastră a tutulor cătu suntem gata a face sacrisită. Aceasta mi se pare uă săpămare, și dacă pulemă într-o toții cu mulțumire privirile noastre asupra altoră dovedi de concordia și de obnegrare, ce lo mărtărescă decisunile noastre, potu din partea mea, a'mi ierta pote chiaru unu simțimăntu de mindriă vedîdul cătu de completu s'a justifică cătu speranța mea la uă imediata cooperare a Principilor germani. Pentru amiciști și iurederă ce mi a'ru arestatu personalu înălții mei confederati, îi rogă q acceptă expresiunea simțimăntul adincu alu mulțumirei și recunoștinței mele. Aceia nostră dietă principala germană se desparte acumă cu dorința d'a fi urmată cătu mai curindu c'u a două, care se impune pe toții membrii ai marelui întrug, și cari se incunare silințele noastre cu isbindă. Protecția a totu-Putințel se să a-suptă nostră tutulor și asupra Germaniei!”

Maiestatea sa, regalea Bavariei a respusă împăratul în numele Principilor intr'unu chipu plină de demnitate.

— Berlin 1 Septembrie. Din frunțaria polonă astăzi cu dată de astăzi: Unu scomotu asicură, că marcele Duce Costantin nu se va mai întorce la Warszawa; marea Duce se pregătesc de plecare. Se dice, că Mieroslawski a primită a intra in serviciul guvernului naționalu in calitate de organizațor de corpuři de voluntari, afară din frontariile Poloniei.

— Constantinopol, 1 Septembrie. Senatorele mantenețeni, Matanovici, a sosită aici din călătoria sa la Rusia. Domnul Matanovici a făcută vizită la Pórtă și la ambasadele străine spre a le recomanda afacerile țerei sale. La Pórtă se deliberă acumă asupra cestiuunit canalului S. George.

— Newyork 22 August. S'așteptă căderea fortului Sumter, daru orașul Charleston va continua apărare sa. Generarele Lee s'așteptă unu atacu din partea lui. Generarele Burnside inainteză spre Knoxville și generarele Rasencranz spre Chatlinoga.

— Leopol, 2 Septembrie. Diariul de la Leopol (Lemberger Zeitung) anunță: Lelewel a fostu la 31 August, concentrat la Iozefow cu 1200 Infanterie și 150 cavalerie, toții bine echipați și inarmați.

Temnița și spitalul Câmpulung. 1863, August 23.

Domnule Redactoriu?

Eică 11 dăi de cându am protestat d. procurorul alu Curții de Ca-

sațiuene și d. ministru alu justiției contra nelegalei sentințe a tribunalului Mușcel, prin care fără competență și fără a mi-lăsă dreptul de apărare, m'a condamnat la închisore de 9 luni, 9 dăi și 2150 lei amendă după art. 51 DIN LESEA PRESII, pentru că amu arătată luarea țeranilor cu forță in lucru la d. Nicolae Crețulescu (primul ministru) și pentru că m'am plânsu la 23 Iuliu contra persecuțiunilor acestui tribunal; și nimicu nu se vede și nu se aude.

Eică 11 dăi, dicu, de cându amu protestat d. procuror și d. ministru închiderea mea la temniță cu tilharii într'uă casă, cerându-le a si liberatul pe garante, suptu toții condițiunile legale, pina cându procesul meu se iere terminu de autoritatea competență; și nimicu nu se vede și nu se aude.

Eică 11 dăi, dicu, de cându amu protestat d. procuror și d. ministru închiderea mea la temniță cu tilharii într'uă casă, cerându-le a si liberatul pe garante, suptu toții condițiunile legale, pina cându procesul meu se iere terminu de autoritatea competență; și nimicu nu se vede și nu se aude.

Ei bine! In fața unoră ascemenea neleguiri, nu amu dreptul a striga, închiudându și nimicu mai mult! D. Crețulescu a pusă țera in desperare și Români gemu suptu jugul tiranielor; lovescă daru cu puterea sa, daru se nu credeă vr'uă dată că prin aceste striviri va pătrunde sau va muia credința și speranța Românilor. Aceasta crucime amu manifestatu-o Măicii Sale prințului Domnitoru alu Românilor și speru că răul se va precurma.

Sîrșescă daru, domnule redactoru, anunțindu-șii acestea din patul spitalului Campulung, unde suptu sentinelă, îmi caută senătatea ce mi s'așă rădicată cu neleguire. Îndată ce mă voiă întrăme me voiă tîrî eru in temniță in lanțurile tiraniei.

Salutare domnule redactorul suntu obositu, nu potu scrie mai mult; este destul să înțelegi in ce poziție mă găsescă. Pune, te rogă, suptu ochii publicului aceste linie ce abia putu să vi le scriu.

D. Niculescu.

D-le Redactoru alu diariului Români.

Bine-voiști a inseră in coloanele sti-mabilei dv. diariu cele următoare.

Suntu aproape două luni de cându amu petiționat onor. procurorul de Vlașca pentru unu Voievod Hristea ce a'ru avută preceputare ca sămăi pericole de viață, pădindu-mi noptea drumul și de uă dată lovindu-mă in capu și spărgeandu-mi capul in cătu amu fostu căduțu josu, norocire cu vecinii ce a'ru săritu și m'a scăpatu din măinile celu tălahar.

După o căutare medicală, sculându-mă după boli, amu arătată onor. procurorii, prin petiție, faptă precumă amu arătată mai susu, in două rânduri amu dată actu medicală de căutarea bolii, am arătată dovedi și onor. procurori tace și tace pina astăzi.

Am petiționat și a treia oră onor. judecătoria de Vlașca, arătându că onor. procurorul nu-mi ia in băgare de sămă reclamările ce amu săcătu. Văqū că și onor. judecătoria tace și chiaru și păna astăzi nu mă vădă citată la interrogatoriul procurorii, ceea ce-a săcătu so mi se stingă totă speranță.

Viu dară a reclama la onor. publicu, spre a judeca causa de care eu nu suntu ascultat de justiția legală a țerei.

Primiș vă rogă, d-le redactoru,

stima ce ve păstrămu.

Stoica Găscă.

Giurgiu, 1863 August 23.

FELURIMI.

— Este cătă-va timpu de cându guvernul portugese vînde diamantile sale. Acesta a dată prilejul de difereite interpretații asupra stările financiare a Portugaliei! d'acea credem că următoarele notișe potu avea oarecare interes: Portugalia este, in primăna țesaurul seu de diamanti, unul din cele mai avute staturi ale Europei, fără a excepta puterile cele mari. Ea a exploatat in timpu de secole minele avute din provincia Minas Geraes in Brasilia, una din cele mai mari colectiuni de diamanti. Acestea petre prețiose s'a depus in saci si gălăzi în pînile băncel portugese, unde s'affla ca unu capitol mortu d'ă jumetate de secolu. Multimea diamantelor facionate ce posede corona portugese. Intre trebuințele regatului, d'acea s'a luată decisiunea, cu consimțința Cortesilor, a retrage din pînile băncel acele țesături nefolositore, a le vinde, și a le transforma in rente, cu cari se va adăgi lista civilă.

— Pentru comercianții și 'ngenești protestul publicul căleioru, pote fi interesante uă decisiunea a tribunalelui de comerciu alu Parisului, a singătoru de transportul cu calea ferată. Este sciută că companiele căleioru ferate franceze acordă fiă-cărui căleioru unu transport liberă de bagajul pina la 30 Kilograme. S'a întimplată adesea că uă familiă sau amici, călătorindu impreună, a'u pusă a se inscri într'unu chipu colectivu bagajele loru, proclamă astfelu acel ce avea uă greutate a celor lăli. Companiele căleioru ferate s'a opusă la acesta, protestindu, că transportul liberă de bagajul n'ar fi unu dreptu ci uă favore netrasmisibile. S'a urmată mai multe procese, cari, in genere, au fostu rezultate in favore companierilor căleioru ferate; insă au trebuită se permisă inscrierea colectivă a bagajelor unei familie sau unei societăți de amici, care căleorescă impreună. Casul celu nou, care s'a rezolută acumă de tribunalele comerciale merge multă mai departe. Nu e vorba de bagajie propriu dîse, adică de efecte ale unor căleitori, ci de mărfuri,

Kursu deschisă comercială la școala de
Rusă, în curtea Academiei.

Ca în anii 1861 și 1862 voi să
dați mi acușări an înăuns de științe
comerciale de tehnice mai trebunțioase
negoziale.

Această cără va conținde.

I. Kontabilitate în partida de bătăi;
II. Kontabilitate în partida de mărfuri;
III. Arithmetica comercială;
IV. Dreptul comercială deschisă poligrafi;
V. Corepondența comercială.

§ II.

Cărăsile va încheie în Septembrie
viitor, mi se va da în limba română
seara de la 8-10, trei ori pe săptămână.
Încheasile se va face: că kontabilitate
în partida de bătăi de doar ori pe
săptămână mi aritmetică comercială
dată ne săptămână.

§ III.

Onorabil D-ni comercialiști mi grămati-

ci, nreksimă și din emuloajă la ministe-

rii de Finanță etc. kari dore că

se askă cără cără, săntă răgăgi

se bine vocașă de a sibskrie lista

asitorisile afidă-se la mine.

Mărișal Flügel Profesoră de știin-

țe comerciale Hotel Nesbauer No. 27.

No. 635. 3 z.

Spre știință publică.

Rekordulă-mi se către Onor.
Ministeră alăt jăstigă prin actul No. 3321, din anul 1862, dreptul de a
desera profesia de avocată la in-

știință judecătării mi de o șredă la

Onor. Cără de Kasagie, săb-skrislă

fără cunoștință că părimește anșarea

țărăsilor șelor că voră vori a'ml

încredință că toată onestitatea mi che-

rstă canăitate.

Lăsăngă mea este în Băkremetă

săbărie Sf. Iie strada Artei No. —

Stefan Dorănescă.

No. 639. 3 z.

De inkiriat kasa mea din
max. Gorgană, că 15 kamere mi toate
komoditățile.

Kolonel Voinescu.

No. 658. 10 z.

11,000 galbeni de dată că do-
bini și adresa la administrația
acestăzi Ziară.

No. 660. 10 z.

Redeschiderea Zalhanalei
DARASTI

Săbămnătățile antrenoră Zal-

xanalei din Drăguști Dragomaniști,

amă onoare a rekomanda d-loră Cire-

zari, redeschiderea Zalhanalei, kare s'a

șăkăsă că mari repărări mi intrăne-

modă că totălă noă, sistematișă mi

ekoionikă, ce face că în lăsării e,

a skoate mărsările foarte karate, mai

rekondată tot d'odata că o amă a-

provisionată că îndoită provisie de

țemne și sare, mi s'n nămer de 120 lăsă-

rii nentră serviu; —iară preysă tări

viteloră va fi mai skizătă de kită la

alte Zalhanale.

Konstantin Kokoniade.

No. 643. 14 z.

Se inciriează dela sf. Dimitrie
anăsă korentă ne mai mulți ani kasa
D-lai C. Steriadi de la intrare gră-
dini Cismigie; în ambele etaje 32 că-
mere, căpătă, grăjdă mi spionă. Dis-
tribuția acestei kase mi poziția ei, (fi-
indă în centră Orașulă, altări că doză
Ministere, alătuloră mi alăt Jăstigii,
mi că Kărtea de Kasagie,) o fără a
fi foarte komodă nentră Hotelă. Eta-
gișă de 88 să se noate okna kiară de
aksam. Această kasa se și vine. Doritorii se potă ingelege că proni-
tare în veri ce timă.

No. 628. 1 z.

de arendat. Momia osebiști Bg-
umană, clasa Neajlovlă, districția Vla-
mă, a Esfrosini Linoenchi, ne cină ani.
Are ne dănsă 240 pogoane ne seama
Arindamă, doză Morl, Magazie, Pă-
tale mi Xană. Doritorii să se adreseze
la d. Anton Arion strada Kraiovi di-
mineagă de la orele, 8—10. Arendauă
noate intra de aksam în posessie spre
a'mi face măncă de Toamă; poata
kamătă kiară rekola anăsă prezentă.
No. 654. 9 z.

No